

Motion till riksdagen 2019/20:671

av Roger Richthoff m.fl. (SD)

Totalförsvarsmotion

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en grundlagsstadgad budgettram om 2 procent av BNP för utgiftsområde 6 och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en tillfällig ökning av utgiftsområde 6 om 2,5 procent av BNP och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om försvarets geografiska indelning och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om direktiv till Försvarsmakten och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om direktiv för det militära försvaret och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om direktiv för det civila försvaret och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om försvarsledningen och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en gemensam lägesbild och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om internationella fredsoperationer och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU-stridsgrupper och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om nyansskaffning samt vidmakthållande och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om statligt finansierad utveckling samt forskning och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka försvarslogistiken och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda Försvarets materielverk och tillkännager detta för regeringen.

15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att samtliga unga män och kvinnor ska kunna kallas till mönstring och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa tillfälliga rekryteringskontor och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om den framtida utvecklingen av GSS/T samt GSS/K och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förmåner för kontraktsanställd personal och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om officersutbildningen och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att etablera en ny militärhögskola och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om krigsförbandsövningar och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda Försvaretsmaktens lokalförsörjning och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om frivilligorganisationerna och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om arméns storlek och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om arméns strategiska mål och taktiska uppgifter och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om baseringsorter för armén och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om arméns divisioner och tillkännager detta för regeringen.
28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om lokalförsvärsförband och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om hemvärnet och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om marinens utformning och storlek och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om marinens luftvärnsförmåga och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om marinbaser och förband och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ubåtsjakt och tillkännager detta för regeringen.
34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om antal stridsflygplan och tillkännager detta för regeringen.
35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om taktisk datalänk och tillkännager detta för regeringen.
36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om flygvapnets strategiska mål och taktiska uppgifter och tillkännager detta för regeringen.
37. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om upprättandet av ytterligare flygflottiljer och tillkännager detta för regeringen.
38. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om strategiskt luftvärn och tillkännager detta för regeringen.

39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om krigsflygplatser och tillkännager detta för regeringen.
40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om flygbasbataljoner och tillkännager detta för regeringen.
41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om stridsledningsbataljoner och tillkännager detta för regeringen.
42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om stridspiloter och tillkännager detta för regeringen.
43. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om helikopterresurserna och tillkännager detta för regeringen.
44. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om transportflyg och tillkännager detta för regeringen.
45. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skolflygplan och tillkännager detta för regeringen.
46. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Kustbevakningen och tillkännager detta för regeringen.
47. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om jordskredssäkring och tillkännager detta för regeringen.
48. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om civilt försvar och tillkännager detta för regeringen.
49. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Myndigheten för samhällsskydd och beredskap och tillkännager detta för regeringen.
50. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skyddsrum och tillkännager detta för regeringen.
51. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om civil-militär samverkan och tillkännager detta för regeringen.
52. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om SOS Alarm och tillkännager detta för regeringen.
53. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om beredskapslager och tillkännager detta för regeringen.
54. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om digitalt betalningssystem och tillkännager detta för regeringen.
55. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om psykologiskt försvar och tillkännager detta för regeringen.
56. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om cyberförsvar och tillkännager detta för regeringen.
57. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återinföra civilplikten och tillkännager detta för regeringen.

1 Försvarspolitikens förankring

Sverigedemokraterna är ett socialkonservativt parti med nationalistisk grundsyn som betraktar värdekonservatism och upprätthållandet av en solidarisk välfärdsmodell som de viktigaste verktygen i byggandet av det goda samhället. Partiets övergripande mål är att forma en demokratisk, politisk rörelse som slår vakt om den gemensamma nationella

identitet som har utgjort grunden för framväxten av välfärdsstaten och vårt lands fredliga och demokratiska utveckling.

Sverigedemokraterna eftersträvar ett framåtskridande som baseras på varsamhet, eftertanke och långsiktigt ansvarstagande. Vi eftersträvar ett demokratiskt, jämställt och miljövänligt samhälle där alla medborgare skyddas av, och är lika inför, lagen. Genom att kombinera frihet och trygghet, individualism och gemenskap hoppas vi kunna skapa ett folkhem som i så hög grad som möjligt är präglad av trygghet, välstånd, demokrati och en stark inre solidaritet.

Sverigedemokraterna står fritt från såväl socialismens som liberalismens ekonomiska teorier och kan därför inta ett pragmatiskt och verklighetsanpassat förhållningssätt i ekonomiska frågor. Förutsatt att det kan gagna Sverige och dess medborgare är vi öppna för samtal, diskussioner och samarbeten med alla andra partier.

I juni 2019 skrev Sverigedemokraterna under Försvarsberedningens rapport. Efter årtal av neddragningar inom Försvarsmakten finns det nu en politisk enighet om behovet av höjda anslag till myndigheten. Sverigedemokraterna ser dock bara Försvarsberedningens förslag som en grund. Genom de förslag som presenteras i denna motion kan Försvarsmakten åter börja rustas till en sådan nivå att den klarar av att försvara hela Sverige mot ett väpnat angrepp från en kvalificerad motståndare.

2 Försvarets finansiering

Det säkerhetspolitiska läget i vårt närområde har försämrats de senaste decennierna; utvecklingen har varit svårbedömd och stundtals snabb.

Att avveckla militära förmågor går snabbt. Att återta förlorade förmågor tar däremot lång tid och kräver stora resurser. Sverige behöver framöver fördela cirka 2,5 % av bruttonationalprodukten. Detta behövs i syfte att finansiera nödvändiga och omfattande satsningar för att åter bygga upp det som avvecklats.

Det bör stadgas i grundlagen att anslagen till Försvarsmakten inte får understiga 2 % av bruttonationalprodukten i syfte att garantera upprätthållandet av försvarsförmågan.

3 Försvarets ramar

3.1 Totalförsvaret

Sveriges försvar bygger till del på en deklarerad folkvilja att Sverige ska vara en självständig och fri nation samt på en försvarsmakt som på ett trovärdigt sätt kan hävda en förmåga att skydda landet genom ett organiserat totalförsvaret som inkluderar civila komponenter i samverkan. Totalförsvaret ska både ha en yta som utgörs av skalförsvaret och ett djup som utgörs av invasionsförsvaret.

Sverige bör efter en förstärkning av försvaret ha ett balanserat försvar av en sådan styrka och sammansättning att det skapar en så hög tröskeleffekt att detta i det längsta avhåller en presumtiv angripare från att angripa Sverige. Ett sådant försvar ska också ha en sådan styrka att det kan föra ett uthålligt och strategiskt defensivt försvar av svenskt territorium.

En avancerad motståndare som angriper förväntas använda fjärrstridsmedel med god precision, specialförband, cyberförmåga, obemannade system, rymdförmåga och avancerad informationsförmåga som stöd för de stridskrafter, såväl konventionella som okonventionella, som tränger in i riket.

Det moderna militära försvaret är därför beroende av både högteknologiska system och folkets samlade försvarsvilja. En stärkt försvarsvilja och en förankring av försvaret hos folket uppnås främst genom värnpliktsutbildning och starka frivilligorganisationer. Ytterst kan det komma att avgöras av den enskilde soldatens mod och beslutsamhet. Bara det svenska totalförsvaret kan ytterst säkra Sveriges frihet.

Det militära försvaret kan inte fungera utan det civila försvaret. Vår dåliga uthållighet i krig är en brist som sänder obehagliga signaler av svaghet till omvärlden. Enligt vår mening bör Sveriges totalförsvaret kunna hantera att försvara Sverige uthålligt över längre tid, minst flera månader.

Vid försvaret av landet så måste stridskrafterna förfoga över moderna system och materiel. Detta är kostsamt, men utan korrekt anpassad och tillräcklig mängd materiel uppnås ingen tröskeffekt för en potentiell angripare.

Den dagsaktuella hotbilden är inte den viktigaste utgångspunkten när vi bedömer vårt behov av militärt försvar. Det omedelbara och den nära framtiden, som bör förstås som från nu till om 10 år, måste därför vara föremål för ständig krigsplanläggning av Försvarmakten, där faktiska styrkeförhållanden och värsta-fall-scenarier utgör underlag. Det går inte att bortse ifrån hur Ryssland snabbt bygger upp sin militära förmåga. Det går inte heller att bortse från risken med en kinesisk-rysk militärallians, vilket skulle möjliggöra för Ryssland att ytterligare stärka sitt västra militärdistrikt.

3.2 Försvarets geografiska indelning

Det moderna kriget har ett högt tempo och fjärrbekämpning gör det svårt att säkert flytta de egna stridskrafterna. Ju längre ett krig pågår, desto större är dessutom risken att våra fältförband har bekämpats. Det är då viktigt att Sverige planerat och övat för småskaligt lokalt försvar, steget innan det fria kriget. Det är också viktigt för samhällsfunktionerna och folkets basala försörjning att det finns en lokal totalförsvarsorganisation såväl militärt som civilt. Militära och civila befälhavare ska därför finnas på alla nivåer, såväl i hela riket som regionalt och lokalt. Militärregionerna bör även överensstamma med nya totalförsvarsområden för det civila försvaret för att underlätta samverkan mellan Försvarmakten och civila myndigheter.

4 Direktiv till Försvarmakten

Tilldelad ekonomi kontra militär förmåga kan regleras på två sätt:

Alternativ 1: Försvarsanslaget är bestämt och målet, försvarsförmågan, anpassas efter detta.

Alternativ 2: Målet, försvarsförmågan, är bestämt och försvarsanslaget anpassas efter detta.

I Sverige används idag alternativ 1. Sverigedemokraterna anser att alternativ 2 bör tillämpas. I det försämrade säkerhetsläge som råder i Östersjön bör vi inte tappa militära förmågor i en spariver.

Regering och riksdag bör ha ansvaret för anslagstilldelning, större investeringar, sättande av mål för totalförsvaret, beredskapshöjningar och order om att inleda skarpa operationer. Försvarsmakten bör å sin sida ha ansvaret för skapandet av god krigföringsförmåga, militär strategi och taktik samt genomförande av operationer.

4.1 Direktiv för det militära försvaret

Sverige ska med alla till buds stående medel bevara rikets frihet och självständighet. Försvarsmaktens viktigaste del i detta är att kunna möta, hejda och avgöra alla former av intrång från främmande stridskrafter. Detta inbegriper:

- att avvisa främmande stridskrafter som kränker svenskt territorium.
- att avgöra mot främmande stridskrafter som tränger in på svenskt territorium. Detta kräver att Försvarsmakten ska kunna möta militära intrång i hela landet, hejda sådana i flera riktningar samtidigt samt kunna avgöra i en riktning.
- att skydda den samhällsviktiga infrastrukturen samt kontrollera och skydda sjö- och luftfart inom svenskt territorium.
- att skydda svensk resursutvinning i den svenska ekonomiska zonen.
- att vidmakthålla aktuell försvarsplanering för skydd av alla strategiska resurser.
- att frigöra resurser och skapa kvalitativa övningar genom försvarssamarbete i fred med alla nordiska länder.
- att stödja andra myndigheter i kris och krig.
- att stödja svensk utrikespolitik vid gemensamma militära missioner utrikes.

4.2 Direktiv för det civila försvaret

I det civila försvarets uppdrag ska ingå

- att värna civilbefolkningen.
- att säkerställa de viktigaste samhällsfunktionerna.
- att stärka Försvarsmaktens förmåga vid mobilisering, väpnat angrepp och krig.
- att stärka den civila försvarsviljan i fred, kris och krig.

5 Försvarsledningen

Ledningscentraler och andra mål som kan vara värdefulla för en angripare ska ha tillgång till bergrum eller på annat sätt skyddas. Spridning och redundans är kompletterande skyddsmetoder. Strategiskt viktiga strukturer ska omgärdas med sekretess. Den högsta ledningen ska ha en hög beredskap och ska inom ramen för totalförsvaret kontinuerligt öva kris och krig.

5.1 Gemensam lägesbild

Att samla mätdata från många sensorer inom försvarsgrenarna möjliggör utnyttjande av gemensamma lägesbilder. Sådana gemensamma lägesbilder ökar möjligheten för försvarssystemen att verka mot fientliga mål. Det är naturligt att fientliga parter vill

störa denna möjlighet, vilket ställer höga krav på teknik och noga förberedd taktik. Detta gäller inte minst inom cyberförsvarsområdet.

Sveriges samarbete med Finland har lett till en rad konkreta resultat; bland annat har länderna nu möjlighet att ta del av en gemensam sjölägesbild. Detta har ökat vår förmåga att skydda våra sjöförbindelser. Utöver det har svenska och finska flygstridskrafter verkat integrerat i varandras luftförsvär.

6 Internationell verksamhet

6.1 Internationella fredsoperationer

Fredsbevarande och fredsskapande operationer kan vara viktiga för att begränsa pågående konflikter och mildra mänskligt lidande. Sverige bör i nuläget fokusera på återuppbyggnaden av totalförsvaret framför deltagande i mer omfattande internationella insatser. Sverigedemokraterna stödjer dock fortsatt svenskt deltagande i Operation Atalanta.

När totalförsvaret stärkts till en acceptabel nivå, ser Sverigedemokraterna positivt på svenskt deltagande i större internationella insatser så länge som insatsen vilar på ett FN-mandat. Vidare bör deltagande i internationella insatser alltid vara frivilligt.

6.2 EU-stridsgrupper

Sedan 2007 har EU snabbinsatsstyrkor i beredskap. Syftet med styrkorna är att EU ska förfoga över ett verktyg att nyttja vid uppkomna konflikter och kriser.

Sverigedemokraterna motsätter sig militarisering av EU och anser därför att Sverige, liksom Danmark, bör stå utanför systemet med EU-stridsgrupper.

7 Försvarets materielanskaffning

7.1 Nyanskaffning och vidmakthållande

De ledande principerna för försvarets materieförsörjning bör vara:

- att vidmakthållande och uppgradering av befintlig materiel bör väljas före nyanskaffning, om det är ekonomiskt försvarbart och operativa krav kan uppnås.
- att forskning och utveckling av krigsmateriel bör ske kontinuerligt för att säkerställa att spetskompetens bibehålls i svensk industri.
- att nyanskaffning av krigsmateriel i första hand bör riktas till svensk försvarsindustri, i andra hand till leverantörer där svensk försvarsindustri deltar i någon del samt i tredje hand upphandlas på övriga marknaden.

7.2 Statligt finansierad forskning och utveckling

Statligt finansierad forskning och utveckling, FoU, är grundläggande för försvarsindustrin och bör koncentreras till områden där svensk industri är framgångsrik. De produkter svensk försvarsindustri har att konkurrera mot på världsmarknaden är så gott som uteslutande initierade med statliga FoU-anslag. Det starka intresset i försvarshänseende innebär att avsteg och tillämpning av undantag från EU-rättens grundprinciper om statsstöd är motiverade och måste användas. Förvärv av svensk högteknologisk försvarsmateriel medför en stark ekonomisk återföring i samhälls-ekonomi. Det sker genom de direkta jobb det ger, genom bieffekter och genom ökade exportmöjligheter. Sverigedemokraterna tror på svensk ingenjörskonst och anser att det finns skäl att bättre förvalta den samhällsekonomiska tillgång som svensk försvarsindustri utgör.

När stora och tekniktunga affärer görs upp med för oss allmänt viktiga industriländer bör en stat-till-stat-överenskommelse eftersträvas från svensk sida. Dels ger det oss bättre chanser till export, dels kan vi bättre motverka att svensk försvarsteknik lämnar Sverige i samband med en större affär.

Inom EU gäller försvarsmaterielupphandlingsdirektivet, vilket ställer krav på konkurrensutsättning. I praktiken tillämpas dock sällan direktivet i enlighet med intentionerna runt om i EU. Dessutom anser EU-kommissionen att Europeiska försvarsbyrån, Eda, politiskt ska ange vilka försvarsindustrier som ska tilldelas riktade forskningspengar och därmed få en bättre chans till överlevnad. Detta är en starkt oroande utveckling och vi bör värdera våra egna marknader innan vi ger upp och låter Eda bestämma framtiden för svensk försvarsindustri.

7.3 Försvarslogistiken

Sveriges försvarsindustrier och Försvarsmaktens stödresurser är precis som i andra länder fortsatt viktiga komponenter i säkerhets- och försvarspolitik. Värt att notera är att de svenska försvarsmaterielsystemen internationellt sett har hållit hög kvalitet och varit relativt billiga.

En väl fungerande logistikfunktion är helt avgörande för att Försvarsmakten ska kunna verka och ytterst kunna möta ett väpnat angrepp. Såsom Försvarsberedningen anför bör logistikfunktionen i Försvarsmakten stärkas på såväl operativ som taktisk nivå.

7.4 Försvarets materielverk

Försvarets materielverks roll bör ytterligare utredas. Utredningen bör syfta till att effektivisera myndighetens verksamhet, inbegripet huruvida myndighetens verksamhet bör bedrivas som en enskild myndighet eller ej.

8 Försvarets personalförsörjning

8.1 Värnplikt – GSS/P

Införandet av ett renodlat frivilligt försvar utan utbildning av värnpliktiga var ett stort misstag. Reformen har inneburit att för få människor kommit att engagera sig aktivt i försvarssektorn, men även att den folkliga förankringen minskat drastiskt gällande försvaret. För att motverka denna följd bör samtliga unga män och kvinnor kunna kallas till mönstring.

Då värnpliktsutbildningen återinförs, utgörs armén åter av ett system med fredsorganisation respektive krigsorganisation. För att möta det ökade behovet av personal och för att stimulera lokal rekrytering, bör Totalförsvarets rekryteringsmyndighet kunna öppna tillfälliga rekryteringskontor, exempelvis i Luleå och på Gotland.

8.2 Framtiden för GSS/K samt GSS/T

Samtliga heltidsanställda soldater och sjömän med anställningsformen GSS/K bör erbjudas tillsvidareanställning. Det finns vissa typer av förband där GSS/K är mer lämpliga än värnpliktsförband och anställningsformen bör därför behållas. Däremot ska inga nya GSS/T-anställningar, det vill säga deltidsanställda soldater och sjömän för tidvis tjänstgöring, tecknas. Det innebär att kontrakterad personal med sådan anställningsform behålls tills avtalen löper ut och att GSS/T därmed successivt fasas ut för att ersättas med personal med värnpliktig krigsplacering, GSS/P.

I och med värnpliktens återaktivering har det uppstått ett behov av officerare för att kunna utbilda värnpliktiga. Detta är det verkliga nålsögat för den expansion av det svenska försvaret som är nödvändig. För att möta behoven bör kontraktsanställda soldater utbildas till underbefäl som kan stödja värnpliktsutbildningen.

8.3 Förmåner för kontraktsanställda

Det finns skäl att utreda om det är lämpligt och ekonomiskt möjligt att stärka villkoren för kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän. Detta kan exempelvis ske genom att de får rätt att bo kvar på logementen för en låg hyra även efter provanställningstiden. Att de slipper förmånsbeskattning för enklare mat ute i fält. Att de som bor på logement kan få tillgång till billig och nyttig lagad frukost, lunch och middag. Att de som går under anställningsbeteckning GSS/K kan erhålla en premie när en tredjedel, två tredjedelar respektive hela den kontrakterade tiden gått. En utredning bör omfatta dessa möjliga förslag, men inte vara bunden av dem i de fall lämpligare alternativ framkommer.

8.4 Officersutbildning

Officersutbildningens fokus bör återgå till att leverera krigsmän samt ledare till krigs- och funktionsförbanden. Det nya officersutbildningssystemet är undermåligt då det frångått sitt ändamål. Försvarsmaktens viktigaste uppgift är att värna rikets gränser. Således ska officerskadern utgöras av de som är bäst lämpade för denna uppgift.

Officersutbildningen ska därför i bildlig bemärkelse sålla agnarna från vetet, vilket i klartext betyder att de som saknar de efterfrågade förmågorna vad avser ledarskap och krigsduglighet aldrig bör utexamineras som officerare.

Sverigedemokraterna anser att officerssystemet ska återgå till att, efter genomförd värnplikt, innefatta ett år på försvarshögskola varefter kadetterna går vidare på verksamhetsförlagd utbildning. Därefter ska kadetterna genomföra två års praktik ute på förbanden för truppföring och trupputbildning. Slutligen ska de, efter förvärvade erfarenheter och en större förståelse för verksamheten, åter till Försvarshögskolan för ytterligare ett års studier. Det ingår enligt Sverigedemokraterna i underofficersens roll att ha en djupare förståelse för verksamheten, varför det är viktigt att officerssystemet skapar förutsättningar för kadetter att skapa en bred förståelse under sin utbildning.

På liknande sätt bör specialistofficersutbildningen utformas, med skillnaden att det som idag kallas ”anpassad specialistofficersutbildning” (ASOU) kvarstår och därmed möjligheten att validera redan förvärvade kunskaper. Kunskaper som underbefäl kan ha tillskansat sig i olika mängd. Vidare bör specialistofficerare återgå till att kallas för underofficerare, vilket motsvarar de grader som de bär. Underofficerstraditionen ska med stolthet bäras vidare av det skrå som återuppstått i Försvarmakten.

Längden på utbildningen för en blivande underofficer kan variera. En blivande underofficer kan i somliga fall behöva ett halvårs yrkesbefattningskurs (YBK) eller i andra fall ett helt år. En underofficer som till exempel ska arbeta på ett pansarskyttekompani behöver goda kunskaper om det som berör både skytte- och vagnsdelen i plutonen, vilket kräver betydligt längre utbildning med hänsyn till mängden system som denne ska ha djup förståelse för. En underofficer som ska arbeta på ett skytte- eller stridsvagnskompani har däremot i regel enbart behov av en kortare YBK. Det bör vara upp till Försvarmakten att avgöra behovet av längden på YBK för respektive typ av underofficer.

Underofficersutbildningen bör förläggas till de olika försvarsgrensspecifika skolorna och ASOU kan förläggas till regementena i den utsträckning det bedöms rimligt av Försvarmakten. För underofficeren är maximal utbildningstid fyra år, och den bredare förståelse som officeren ska tillskansa sig kräver ytterligare ett år av i huvudsak teoretisk kunskapsinhämtning och analys av förvärvade erfarenheter. En underofficerskadett ska efter genomförd och av sitt förband godkänd praktik befordras från kadett till sergeant. Det är upp till förbandet att avgöra om detta sker efter ett eller två år, men en underofficerskadett med hög kompetens bör kunna befordras tidigt. En underofficersmeriter ska i enlighet med nuvarande inriktning ha tyngdpunkt i spetskompetens och flerårig erfarenhet från de olika stegen i karriären. En sådan ordning garanterar krigsförbanden tillgång till en stor mängd välutbildade chefer på samtliga nivåer.

Underbefäl bör utbildas på respektive regemente, där enstaka instruktörskurser och enklare taktiska och stridstekniska kurser ges kopplat till vad krigsförbanden efterfrågar. Underbefäl bör kunna validera sina kunskaper genom att genomgå en kortare underofficersutbildning i enlighet med ASOU-modellen som existerar idag, men med större flexibilitet vad avser utbildningens längd. Exakt utformning av detta måste Försvarmakten avgöra. I och med vårt föreslagna värnpliktssystem kommer underbefäl utbildas redan under sin värnplikt. De som efter genomförd värnplikt så önskar kan sedan fortsätta som anställda underbefäl på GSS/K-förband (kontrakterade förband), men även på GSS/P-förband (värnpliktiga förband).

Ett trebefälssystem håller redan på att utkristalliseras i Försvarmakten.

Sverigedemokraternas ovan beskrivna förslag innebär alltså att vi går hela vägen.

Försvarsmakten får i och med vårt förslag tre olika typer av befäl som både ger bredd och spets, och där den tredje kategorin med underbefäl utgör en grund med gruppchefer och specialister samt som extra stöd vid trupputbildning av värnpliktsförband.

Fokus måste vara krigsförbandens behov snarare än i vilken mån officerare kan tillskansa sig akademiska poäng eller ej, vilket i allt högre grad kommit att bli fallet. Den praktiska delen av utbildningen är minst lika väsentlig och ger förbanden större möjlighet att upptäcka olämpliga individer. Officersyrket är ett yrke som består av både teori och praktik. Det finns också, enligt väl beprövad erfarenhet, skäl för att yrkets progression bör följa de olika ledningsnivåerna: stridspar, grupp, pluton, kompani, bataljon och slutligen högre förband.

Utbildningen till varje ledningsnivå bör resultera i förmågan att utbilda och trupp-föra ifrågasättande nivå, men också förståelse minst två steg över och hågkomst minst två steg under. Därav följer att vissa ämnen är återkommande på alla nivåer, t.ex. taktik. Men då ska man märka att sammanhangen blir mer och mer komplexa i varje steg.

Sverigedemokraterna anser att den särskilda officersutbildningen (SOFU) bör avbrytas. Officersprofessionen kräver bland annat 180 poäng i krigsvetenskap, och det kan inte ersättas med 180 poäng inom något annat ämne. Olika yrkesutbildningar läser olika ämnen. Därför anser Sverigedemokraterna att Försvarsberedningen kunnat ifrågasätta det så kallade snabbspåret.

8.5 Militärhögskolorna

Antalet värnpliktiga som utbildas kommer att öka kraftigt under kommande år. För att klara av utbildningen av dessa behöver följaktligen fler officerare utbildas. Utbildningskapaciteten på nuvarande två militärhögskolor – Karlberg och Halmstad – är inte tillräcklig, varför en tredje militärhögskola behöver etableras. Utgångspunkten bör vara att den ska ligga i Norrland.

8.6 Krigsförbandsövningar

För att kunna uppnå målet om användbara, tillgängliga och väl samövade fältförband för nationella uppgifter så krävs regelbundna krigsförbandsövningar, KFÖ. Detta är en förutsättning för att vidmakthålla krigsduglighet. En rimlig ambitionsnivå är att en större krigsförbandsövning genomförs åtminstone vart fjärde år.

9 Försvarets lokalförsörjning

Fortifikationsverket har idag ansvaret för försvarets lokaler, vilket har medfört att Försvarsmakten idag betalar hyra för sina egna lokaler. Det rör sig dock om en artificiellt konstruerad marknadshyra som har en högst illusorisk koppling till normala marknadsprocesser. I realiteten är det många lokaler som administreras av Fortifikationsverket, men som knappast har någon annan tänkbar hyresgäst än just Försvarsmakten. Även om det finns ekonomiska argument för att underhåll och andra liknande uppgifter hanteras av någon annan är Försvarsmakten så bör systemet som det ser ut idag anses ha ett antal brister. Således bör det utredas på vilket sätt systemet kan effektiviseras.

10 Frivilligorganisationerna

De frivilliga försvarsorganisationerna har skapats med enskildas personliga engagemang som grund och fyller en viktig funktion genom att komplettera Försvarsmakten samt bidra till den folkliga förankringen. Deltagandet i frivilligorganisationerna bör uppmuntras. Möjligheten att erbjuda skattelättnader och ekonomisk ersättning till frivilligpersonal, alternativt att dessa får igen en del av sina utlägg via pension, bör utredas.

11 Armén

En fältarmé med flera olika typer av brigader och ett väl spritt lokalförsvaret är nödvändigt om Sverige ska kunna försvaras. Med befintliga anläggningar, materiel, yrkesofficerare, kontrakterade och värnpliktiga kan två mekaniserade brigader sättas upp. Ytterligare brigader bör sättas upp successivt i takt med att försvarsförmågan återupprättas. Målbilden bör vara att ha sju brigader samt tre stycken stadsskyttebataljoner. Stadsskyttebataljonerna bör grupperas i Stockholm, Göteborg och Malmö.

Brigadformatet är en väl beprövad organisation för markstrid mot en kvalificerad motståndare. Ett försvar med en brigadorganisation har större möjlighet att verka under sådana förhållanden. Det är även nödvändigt att arméns brigader är samövade för att kunna verka effektivt.

Effektiv luftvärn är en av de största bristerna i den befintliga krigsorganisationen. Luftvärnet är en av de viktigaste faktorerna för Sveriges försvarsförmåga, vilket innebär att luftvärnssystem med kapacitet att möta hot från kryssningsrobotar måste anskaffas. Därefter måste även brigadluftvärnet förnyas.

11.1 Arméns strategiska mål och taktiska uppgifter

Direktiv för totalförsvaret bör beslutas av riksdagen i dialog med Försvarsmakten. Mål och uppgifter för försvarsgrenarna bör beslutas av Försvarsmakten i dialog med Försvarsdepartementet.

11.2 Baseringsorter för armén

För att möjliggöra återupprättande av ännu fler brigader ska regementen och annan militär infrastruktur bevaras.

11.3 Arméns divisioner

För att möjliggöra en effektiv ledning av förbanden i militärregionerna bör divisioner sättas upp i respektive område. Divisionerna kommer att behöva egna förstärkningsförband utöver brigaderna vid samordnade operationer. Exempelvis divisionsartilleri, ingenjörsförband samt transportbataljoner. Brigaderna behöver växlande och olika understöd över tiden, så detta bör utvärderas och förändras kontinuerligt.

11.4 Lokalförsvarsförband

För försvar av särskilt viktiga platser som flygplatser, hamnar och förbindelser i övre Norrland bör ett antal lokalförsvarsbataljoner bemannade av lokalt rekryterade värnpliktiga organiseras. I och med att värnplikten återigen aktiveras kommer dessa bataljoner efterhand att kunna bemannas med värnpliktiga från fältförbanden.

11.5 Hemvärnet

Lokalt rekryterade hemvärnsbataljoner bör bemannas av frivilliga soldater som åtminstone genomfört GMU och som har kort mobiliseringstid. Skapandet av fler basbataljoner kan till viss del avlasta hemvärnet från vissa uppgifter. Målet för hemvärnet bör på längre sikt vara en nivå motsvarande runt två hemvärnsbataljoner i ett område motsvarande de gamla försvarsområdena. Detta innebär en utökning i förhållande till dagens nivå. I samband med utökningen bör hemvärnet förses med tyngre infanterivapen och fordonsparken även fortsättningsvis moderniseras.

11.6 Armédivisionernas materielsystem på sikt

För att ytterligare förstärka Försvarsmaktens förmåga till indirekt eld bör införskaffning av raketartillerisystem ske. Detta bör ske på sikt men bör vara ett konkret mål.

12 Marinen

Marinen bör bestå av flottan och amfibiekåren.

En modern flotta med beväpning och eget skydd och övade amfibieförband är en förutsättning om Sverige ska kunna försvaras. Dimensionering av de förband som ska lösa dessa uppgifter måste ske med beaktande av att Sverige är den nation som har längst kust i Europa, 270 mil. Vidare måste hänsyn tas till att antalet tillgängliga fartyg alltid är lägre än det nominella antalet på grund av underhållsåtgärder med mera.

Det är de närmaste åren fortsatt lämpligt med två ytstridsflottiljer. Flera av fartygstyperna riskerar dock i dagsläget antalsmässigt att understiga kritisk nivå för att systemen ska kunna vidmakthållas personellt och materiellt. Ser man till de uppgifter som ska kunna lösas längs vår långa kust framstår det som uppenbart att antalet kvalificerade ytstridsfartyg snarast bör utökas. När antalet ytstridsfartyg blivit fler än tio bör antalet ytstridsflottiljer öka till tre, varvid en stationeras i Västerhavet.

Ytterligare en minröjningsdivision bör tillföras med huvudsaklig basering på västkusten med anledning av havsområdets stora betydelse för handelssjöfarten.

Regeringen har beställt två nya ubåtar av typen A26. För ett litet land som Sverige kan de konventionella ubåtarna utgöra ett strategiskt vapensystem eftersom ingen potentiell angripare kan bortse från att försvararen förfogar över tysta ubåtar. Givet den tekniska utvecklingen kan ubåtar komma att bli en allt viktigare del av den svenska marinens förmåga till sjömålsbekämpning.

Försvarsberedningens förslag i denna del är positivt, men det krävs ytterligare amfibiebataljoner utöver vad beredningen föreslår för att klara av de uppgifter som åligger dem.

12.1 Marinens strategiska mål och taktiska uppgifter

Direktiv för Försvarmakten bör beslutas av riksdagen i dialog med Försvarmakten. Mål och uppgifter för försvarsgrenarna bör beslutas av Försvarmakten i dialog med Försvarsdepartementet.

12.2 Marinens luftvärnsförmåga

Ytstridsfartygen och Kustbevakningens större fartyg kommer att vara värdefulla mål i ett eventuellt storskaligt krig. Detta innebär att dessa fartyg bör förses med såväl automatkanon som robotluftvärn. Dessa utgör egenskydd, men robotluftvärnet är även en del av det samlade luftförsvaret. Det är därför viktigt att marinen delar en gemensam lägesbild med flygvapnet. Robotluftvärnssystemet CAMM bör införskaffas till lämpliga fartyg inom marinen.

12.3 Marinbaser och förband

När de marina förbanden växer uppstår ett behov av en förstärkt regional ledning. Vi föreslår därför att marinen på sikt ska förfoga över tre marinbaser. I de östra vattnen föreslår vi därtill två detachement, ett i Bottenhavet (Härnösand) och ett på Gotland (Fårösund). I ett utbyggt marint försvar kan det antas att det kommer att finnas ett utökat behov av ledningsstrukturer ”på fältet”, vilket innebär att den marintaktiska ledningen exempelvis hanteras av de eskadror som baseras vid respektive marinbas. I samband med denna utbyggnad bör fler amfibiebataljoner sättas upp. Det kan i ett sådant skede också vara lämpligt att i Härnösand och Fårösund sätta upp var sin amfibiestridsgrupp. För skydd, logistik, ekipage och sjöinformation kommer marinbasbataljoner därtill att behövas. De tre marinbaserna, liksom Muskö och Skredsvik, bör således ha var sin marinbasbataljon.

12.4 Ubåtsjakt

Förmågan till ubåtsjakt är en mycket viktig faktor för att kunna upprätthålla vår territoriella integritet. Sverigedemokraterna betonar därför vikten av att marinen fortsätter att utveckla och stärka denna förmåga. Likt Försvarsberedningen anför bör införandet av datalänk och integration av lätt torped på helikopter 14 påbörjas innan 2025.

13 Flygvapnet

Flygvapnet har de senaste decennierna tvingats till en omfattande omorganisation med kraftiga neddragningar som följd. Försvarsgrenen har på grund av detta haft problem med såväl materiel- som personalförsörjning. Flygvapnet består idag av såväl anställd som kontrakterad personal. Flygvapnets verksamhet är resurskrävande och har likt övriga Försvarmakten präglats av ett alltför stort fokus på internationella åtaganden.

Sverigedemokraterna ser därför positivt på det fokus som Försvarsberedningen lägger på flygvapnet i sin rapport. Sverigedemokraterna anser dock att Försvarsberedningens förslag om att upprätthålla sex stridsflygdivisioner inte är tillräckligt.

13.1 Antal stridsflygplan

För att utveckla och vidmakthålla Sveriges förmåga till ett trovärdigt försvar behövs fler stridsflygdivisioner. Antalet flygflottiljer bör ökas till att omfatta minst fem stycken. Om varje flygflottilj har två divisioner innebär detta tio stridsflygdivisioner om totalt 200 stridsflygplan. Genom att ha gripbara reservdelar och en väl fungerande serviceapparat garanteras att minst tre grupper, 12 plan, ständigt är operativa per division. Genom bättre villkor för piloterna och mer bindande kontrakt bör antalet krigsplacerade piloter gå att öka. Tvåsitsversionen (Gripen F) bör anskaffas, dels för att underlätta i vår egen flygutbildning men också för att underlätta export av Gripensystemet.

Sverige behöver alltså i första hand 160 Gripen E/F + Gripen C/D för åtta divisioner och i ett längre perspektiv sammanlagt 200 plan Gripen E/F för tio divisioner.

13.2 Taktisk datalänk

Luftförsvaret hade från början ett eget svenskt dataprotokoll för kommunikation, Taras. Idag är de svenska Gripenplanen istället utrustade med Natos Länk 16, vilket sätter oss i beroende av USA och deras krypton; vi får inte tillverka egna. Detta beror på svensk passivitet. Förutsättningarna för att återintegrera Taras bör utredas. Detta för att realisera ett eget Länk 16-liknande nät, precis som Frankrike utvecklar sitt LX. Sverige kan då välja momentant att kommunicera nationellt eller med Nato.

13.3 Flygvapnets strategiska mål och taktiska uppgifter

Direktiv för Försvarsmakten bör beslutas av riksdagen i dialog med Försvarsmakten. Mål och uppgifter för försvarsgrenarna bör beslutas av Försvarsmakten i dialog med Försvarsdepartementet. Flygvapnet bör införa tung attackrobot efter 2025.

13.4 Upprättande av ytterligare flygflottiljer

Antalet Gripenförband är idag för lågt för att på allvar utgöra en nödvändig tröskel-effekt. Att återupprätta ytterligare flygflottiljer är därför av största vikt. I närtid kommer det åter finnas stridsflyg baserat i Uppsala vilket är något som Sverigedemokraterna länge arbetat för. Söderhamn och Östersund är tänkbara orter att återetablera flygflottiljer på.

13.5 Strategiskt luftvärn

För att uppnå ett dugligt luftförsvar räcker inte enbart flygstridskrafter. Patriotsystemet är inköpt och kommer tillföras inom några år. Patriotsystemet behöver dock tillföras egenskydd i form av ett luftvärnsrobotsystem som klarar av att bekämpa kryssningsrobotar.

13.6 Krigsflygplatser

Avvecklingen av Bas 90-systemet var till stort men för den svenska luftförsvarsförmågan. Det skydd och den rörlighet flygvapnet hade har i och med det gått förlorade. Skydd genom spridning är kostnadseffektivt och ger ett stort strategiskt värde. Snabba omgrupperingar för tankning och ombeväpning är några av fördelarna med ett sådant system.

Det finns alltså ett behov av ett system med reservbaser för flygvapnet och detta system bör successivt återskapas. För att återställa denna förmåga och därmed operativt taktiska och strategiska fördelar är det av stor vikt att bevara de möjliga krigsflygplatser som fortfarande finns. Ingen tidigare flygflottilj bör exploateras så att den inte lätt kan återtats. Särskilt inte de med bergshangarer eller annan viktig infrastruktur. Försvarmakten har framfört att man önskar ha fritt från vindkraft i fyra mils radie utanför de tio aktuella militära flygplatserna. I radarhänseende finns sammanblandningsrisk mellan vindkraft och helikopter. Utgångspunkten bör vara att i samhällsplaneringen tillgodose det önskemålet.

13.7 Flygbasbataljonerna

Flygflottiljerna samt övriga krigsflygplatser behöver markservice. Sverigedemokraterna bedömer att det finns behov av tolv flygbasbataljoner. Basbataljonerna är avgörande i snabba krigsförlopp, exempelvis när landningsbanor ska repareras, men de skyddar också baserna mot attacker från mark. Hemvärnet har en viktig stöttande roll för att skydda baserna.

13.8 Stridsledningsbataljoner (Strilbat)

Att ha flera stridsledningscentraler (Stri-C) skapar redundans jämfört med att ha en enda. Fientliga aktiviteter riskerar inte heller att övermätta en enda central. Strilbat serverar och skyddar centralerna.

13.9 Stridspiloter

Stridsflyget är en av luftförsvarets två tunga komponenter. Liksom en kedja är beroende av alla sina länkar, är stridsflyget beroende av flera delar vilka alla måste fungera annars förlorar hela systemet sin verkanskraft. Antalet krigsplacerade stridspiloter är en nyckelfaktor för vår försvarsförmåga, och därför måste det hållas på en stabil och hög nivå över tid. När Sverige nu ska upprusta försvaret, krävs att också rekryteringen av antalet nya stridspiloter ökar. För att lyckas med det krävs kraftfulla åtgärder.

Översyn bör genomföras av lönenivån för stridspiloter. Möjlighet att krigsplacera piloter som lämnat Försvarmakten för arbete som pilot på den civila marknaden bör utredas. Dessa bör placeras som reservofficerare, i flygtjänst och med återkommande repetitionsövningar.

13.10 Helikopterresurserna

Försvarets helikopterresurser möter flertalet olika behov. Exempel på det är

- sjuktransporter vid övningar och skarpa operationer.
- trupp- och materieltransporter.
- sjöräddning och brandbekämpning.
- ubåtsjakt, som tyvärr för stunden är avvecklat.
- attack- och understöd.

Tidigare hade armén, marinen och flygvapnet egna helikoptrar, men nu har resurserna samlats i en enda helikopterflottilj. Det har missgynnat tillgängligheten. Ordningen med anpassade helikoptrar för varje försvarsgren och olika baseringsorter beroende på uppgift bör återställas. Sverige bör anskaffa helikoptrar i olika roller men ha kvar grundstommen med få system i drift för att ena helikopterflottan.

13.11 Transportflygplan

Försvarsmakten förfogar idag över sex av ursprungligen åtta C-130E/H Herculesplan. Dessa plan som började köpas in 1965 bör successivt ersättas.

För brandsläckning finns MATT-system till Hercules med kapacitet att sprida tolv kubikmeter vatten per tömning.

13.12 Skolflygplan och lätt attack

SK 60 är ett lätt attackplan som använts till skolplan under lång tid. De är från 60-talet och måste ersättas senast runt år 2021.

14 Kustbevakningen

Kustbevakningen arbetar med många av de nya hoten mot vår säkerhet och ska tillsammans med Tullverket upprätthålla bevakningen av Sveriges gränser.

Kustbevakningen bör öka samarbetet med sina kollegor i övriga Östersjöstater.

Marinen och Kustbevakningen har båda till uppgift att utifrån olika uppgiftsställningar övervaka sjöterritoriet och omgivande farvatten. För denna övervakning krävs bland annat fartyg, flygplan, radarstationer och övervakningscentraler. Det framstår som uppenbart att samordning av dessa resurser skulle vara gynnsamt av såväl operativa som ekonomiska skäl. Samtidigt bedöms klara effektivitetsvinster kunna erhållas.

Ett organiserat samarbete och gemensamma övningar bör därför snarast etableras mellan marinen och Kustbevakningen i syfte att därigenom mer effektivt utnyttja samhällets samlade resurser.

Kustbevakningen har även som uppdrag att förebygga miljöbrott till sjöss. Det är således viktigt att Kustbevakningen får uppdraget som tillsynsmyndighet gällande efterlevnaden av svaveldirektivet.

15 Jordskredssäkring

Det finns stora risker för jordskred vid Göta älv p.g.a. stor förekomst av kvicklera i dess närhet. Ett större skred kan ske när som helst, och det kan medföra stora problem i området. Det finns t.ex. många gamla nedlagda industrier i området som har bidragit till kraftiga föroreningar i marker längs älven.

Regeringen mottog redan 2012 en redovisning av ett uppdrag som Statens geotekniska institut, SGI, under tre år genomförde. Arbetet med att jordsäkra älven kunde och borde därför ha börjat redan 2014. Att jordsäkra hela Göta älv medför stora kostnader. Genom att påbörja bygget av nya slussar kan man dock göra samordningsvinster genom att utnyttja sprängsten från slussbyggen till att jordsäkra älven. Regeringen bör omgående vidta åtgärder för att påbörja en jordskredssäkring av Göta älv.

16. Civilt försvar

Det civila försvaret är på väg att återupprättas. Till den bredare hotbilden idag hör cyberangrepp och terrorism. Det militära försvaret kan inte fungera utan det civila försvaret, som är en vital del av totalförsvaret. Ett trovärdigt och fungerande totalförsvaret kräver att den civila delen, likväl som den militära, är väl samövad och finansierad och att tydliga mål redan finns i fredstid.

Det civila försvaret bör klara av att lösa sin uppgift i minst 90 dygn. Det är av yttersta vikt att den enskilde medborgaren tar ett stort eget ansvar och förbereder sig så att han eller hon klarar sig utan stöd från samhället i minst en vecka.

16.1 MSB som civilförsvarsmyndighet

För att upprätta det civila försvaret igen behövs det en ansvarig myndighet. MSB har hittills haft rollen som "samverkare" mellan olika myndigheter. Ska MSB ha ett övergripande ansvar som civilförsvarsmyndighet måste den ges en tydligare roll som samordnare av civilförsvaret.

16.2 Skyddsrum

Skyddsrummen bör inventeras och besiktigas. Därefter kan krav på upprustning ställas. Godkända skyddsrum ska kunna iordningställas av fastighetsägaren på 72 timmar. Skyddsnivån ska fortsatt vara den bestämda.

16.3 Civil-militär samverkan

Då Sverige är uppdelat i län och regioner måste det fastställas hur civilförsvaret ska organiseras. För att förenkla samordning med Försvarsmakten bör denna indelning följa militärregionernas indelning. Inom ett sådant totalförsvarsområde bör en landshövding tilldelas uppdraget att som civilbefälhavare leda civilförsvarsarbetet i krig såväl som i fred. Principerna om ansvar, likhet och närhet bör genomsyra det civila försvaret.

Nya hotbilder kräver att län och kommuner kan mobilisera i aktiv krishantering på höga våldsnivåer. Försvarsmakten bör upprätthålla en tät kontakt med de civila staberna

på alla nivåer och om möjligt samlokalisera dessa. På länsstyrelsenivå bör det övervägas att återinföra militär närvaro, så kallad förening av tjänst för officerare.

16.4 SOS Alarm

SOS Alarm bör omvandlas till ett statligt verk utan konkurrens alternativt inlemmas i en ny rikscivilförsvarsmyndighet. Det är viktigt att samarbete upprättas över region- och länsgränser. SOS Alarm bör sitta skyddat och samlokaliseras med räddningstjänst, polis, hemvärnet, sjö- och flygräddning och länsstyrelsen. Regeringen bör uppdragas att föreslå nödvändiga lagändringar för att möjliggöra sådan samlokalisering. Det skulle underlätta samordningen mellan olika myndigheters planering för det civila försvaret om det skapades en central instans som sköter sådan samordning och som hade ett tydligt ansvar för uppgiften. En sådan instans skulle också inneha ansvaret för övergripande krisplanering samt därmed vidhängande beslut och prioriteringar.

En sådan struktur bör organiseras redan i fredstid, eftersom det är orealistiskt att tro att den kommer att kunna upprättas på ett effektivt sätt under pågående krig eller i höjd beredskap.

16.5 Ekonomiskt försvar

16.5.1 Beredskapslager

Det civila försvaret behöver beredskapslager. För vissa resurser krävs nationella och regionala lager, och för andra resurser krävs särskilda lokala lager. Riktvärdet bör vara att lagren ska räcka flera månader. Självförsörjningsgraden av livsmedel och mediciner bör också öka och regeringen bör ta fram en strategi för att verka för det ändamålet.

Beredskapslagren bör också skyddas samt vid behov vara praktiskt tillgängliga direkt eller via strukturerad distribution. Regeringen bör snarast sätta igång planeringen för att återställa våra beredskapslager.

16.5.2 Betalningar

Det digitala betalningssystemet är sårbart och kan visa sig vara omöjligt att upprätthålla i en större kris eller krig. Totalförsvaret måste kunna rekvirera sina behov och lämna kvitto på vad man rekvirerat. Hushållen bör också uppmuntras att ha blandade kontanter för en sparsam månads förbrukning hemma.

16.6 Psykologiskt försvar

I snabba förlopp, vare sig det är väpnat angrepp eller en katastrof, är behovet av rätt information stort. För att beslut om att använda resurser ska bli rätt krävs goda underlag. Det psykologiska försvaret ska verka för att personal och civilbefolkning nås av rätt information i tid. I krig är det också viktigt att undergräva en angripares moral och taktiska förmåga genom informationsinsatser. En dedikerad myndighet behöver ges ett klart ansvar för det psykologiska försvaret.

16.7 Cyberförsvar

I Försvarsberedningens rapporter Motståndskraft och Värnkraft betonas vikten av att utveckla ett cyberförsvar. Våren 2019 påbörjade Försvarsmakten och KTH etableringen av ett centrum för cyberförsvar och informationssäkerhet. Centrumet kommer också utvecklas med stöd av, samt i dialog med, andra myndigheter. Sverigedemokraterna ser mycket positivt på detta då vi länge påtalat vikten av att skapa och vidareutbilda ett cyberförsvar.

16.8 Civilpliktig räddningstjänst

Brandskydd och räddningstjänst är en viktig komponent i det civila försvaret. Det finns behov av omfattande utbildningsinsatser av stora grupper för att de ska kunna fungera som räddningspersonal i en krigs- eller krissituation. För att möjliggöra en organisation för sådant ändamål behöver civilplikten återinföras fullt ut.

Roger Richthoff (SD)

Caroline Nordengrip (SD)

Sven-Olof Sällström (SD)